

XI. revija gledaliških skupin občine Moste-Polje

V nedeljo, 13. aprila je bil začetek XI. gledališke revije, ki ima letos še poseben pomen, saj jo pripravljamo v sklopu praznovanja 30-letnice osvoboditve. Otvoritvena predstava je bila v Javoru, kjer so nastopili igralci iz Senožeti s komedijo Bele in Sama Spewack NAŠI TRIJE ANGELI.

Komedija je izredno duhovito delo, ki nudi igralcem široke možnosti sproščene gibanja. Med drugim prikazuje pobeglo trojico kaznjencev, ki si zažele tople domačnosti in samozvano prežive v hiši trgovca Feliksa prijeten božični večer, poln dogodivščin in neverjetnih preobratov.

Komedijo je režirala Cilka Pavšičeva, ki ji je uspelo, da je predstava dobila potrebno sproščenost in lahkotnost tako v igri posameznih igralcev kot v celotnem izrazu. Da je temu tako, nam pričča zelo lep sprejem s strani občinstva na številnih ponovitvah. Vsekakor je to ena boljših uprizoritev senožeške skupine.

Na prvem mestu velja omeniti izredno uspešno in impresivno igranje Janeza Marklja, ki je igral Josepha; ponovno nas je prijetno presenetil. Njegova igra je bila lahkotna, igriva ter domiselno niansirana. Pri tem je znal vnesti v dialoge z drugimi igralci primerno dinamiko. Nad vse uspešno sta mu v igri sekundirala njegova pomagača, tudi zapornika Zdravko Dragar kot Jules in Andrej Bakovnik kot Alfred. Omeniti velja, da je prav dobra igra omenjene trojice precej prispevala, da je predstava polno zaživela.

Ob njih velja omeniti zelo korektno igranje trgovskega para Emilie in Feliksa, ki sta ga prezentirala Francka Nolimal in Ivan Ušter. Prav ob tem primeru se lahko prepričamo o evidentni uspešnosti sodelovanja starejših, retiniranih igralcev.

Prav dobra in prepričljiva sta bila Tone Vesel kot Henrs in gospa Parole, ki jo je igrala Jožica Bakovnik. Da je celoten vtis o predstavi ugoden, so prispevali s svojo zadržano, dovolj kultivirano igravo še Nevenka Rahne kot Mari, Jani Sopotnik kot Paul in Milan Kračan kot poročnik. V celotni igri je bilo opaziti homogenost, le na nekaj mestih nekoliko nesigurnosti in deklamatorskega izražanja. Napotke za scensko rešitev je dal akademski kipar Marko Maher. Senožetani so bili v pretekli sezoni zelo aktivni, saj so Naše tri anjele igrali kar štiriinajstkrat, nastopili pa so tudi na področnem srečanju Ljubljane.

Drugo revijsko predstavo smo gledali v Zadvoru, kjer so gostovali člani KUD Dolsko z dramo Miška Kranjca POT DO ZLOČINA. To je znano predvno delo našega odličnega poznavalca kmečkega okolja in življenja, v katerem prikazuje problematiko vasi, preračunane ženitve iz koristljubja in s tem v zvezi posledica - brezobzirnosti vaških mogotcev, tako imenovanih kraljev na Betajnovih.

Predstava, ki si jo je na premieri ogledal tudi avtor, je bila lepo uglasena, vendar bi bilo potrebnih nekaj črt (nekateri misli se ponavljajo), kar pa bi bilo predstavi samo v prid. Tudi v dialogih II. dejanja bi bilo lahko nekoliko več dinamike.

Zelo dobre in inventivne mizanscenske rešitve je prezentirala režija, ki je bila v rokah Jože Cerarjeve. Opaziti je bilo vrsto do podrobnosti izdelanih karakterjev, ki so se zlili v celotno, komorno odigrano predstavo. Uprizoritvi se je poznalo

večje in uspešno vodenje režiserja. S prav dobro, zadržano, a sugestivno in do potankosti izdelano igravo se je oblikoval Marjan Lautar, ki se je po večletnem premoru ponovno vrnil na odrske deske. Igral je starega Berdena. Tudi v tem primeru smo opazili, koliko lahko pripomore k uspehu izkušen igralec!

Prav dobro v igri in igri je bil Ciril Zupančič, ki je igral Matijo Berdena. Posebej velja omeniti izredno lepe, komorno odigrane like, ki so jih podale Rozi Kokalj (Magda Ovčková), Vera Rahner (Verona Antalič) ter še posebno Verica Lauter (Eva Antalič). Z uspešno odigranimi vlogami sta se nam še predstavila Metod Grad kot Martin Lebar in Irena Lautar kot Roza Majer. Brezhibno je odigral preiskovalnega sodnika Leskovarja Sašo Novak. Sodelovala sta še Polonca Mihelič in Srečo Šimenc. Scena je bila funkcionalna in odgovarjajoča. To je bila ena najboljših predstav omenjene skupine, s katero bodo jeseni lahko še veliko nastopali.

Gledališka skupina iz Zaloga je kot tretja nastopila v Hrušici, kjer so imeli letos prvič revijsko predstavo. Uprizorjena je bila komedija znanege komediografa Jeana Anouilha CECILJA ALI ŠOLA ZA OČETE. Izredno zanimivo delo francoskega avtorja nam med drugim prikazuje ljubezenski par, kjer je zlasti zanimiv Vitez, katerega široko srce se ne more odločiti ali za ljubico Cecilijo ali pa za njeno guvernanto Araminto, ki mu je tudi všeč. V ponočnih scenah pride do zamenjav posameznih oseb (oče Orlas snubi svojo hčer), zapletov in seveda do srečnega razpleta. Režiser predstave je bil Ivan Lukančič, ki je tudi to pot pokazal primerno inventivno in smisel za čim ustrežnejšo mizansceno ter za igravo besedno igravo nastopajočih, tako da je predstava dobila odgovarjajoč ritem in lahki potek. Predstava ob z nadaljnjimi uprizoritvami še polneje zaživela. Zelo lepo, s smislom za odrske estetično zasnovano sceno je realiziral Jože Pavlin.

Gospoda Orlasa je igral Branko Pangersič. Figuri je dal primeren karakterne poteze ter igrivo lahkotnost. Opaziti pa je bilo tudi siguren nastop in zelo dobro obvladane prostora tega že rutiniranega igralca. Odlični in prepričljivi sta bili mladi igralci Marija Peterlin in Zvonka Trtnik, ki sta igrali Cecilijo in Araminto. Z zanesljivo, rutinirano igravo je upodobil Aramintinega očeta Ivan Lukančič, povsem odgovarjajoč Vitez pa je bil Bojan Kovačič.

V manjših vlogah sta še sodelovala Jože Pavlin in Slavko Kavčnik. Skupina iz Zaloga si je ponovno izbrala primerno delo za gostovanje, tako da bodo lahko izvedli še vrsto nastopov ter tako nadaljevali svojo tradicionalno uspešnost.

Četrto revijsko predstavo smo gledali v Javoru: KUD Prežganje je odigral Labichevo komedijo FLORENTINSKI SLAMNIK.

Delo nam med drugim prikazuje mladega Fredija Otorepca, ki se ima poročiti z Ditko Medvešček. Vse je pripravljeno, svatje čakajo, Fredi pa

se kar ne more odločiti. Izmišlja si razne izgovore, rešuje nerodno situacijo, ki je nastala med Melanijo Blatnik in poročnikom Jovom Jovanovičem, ki jima je med ljubezensko sceno v parku konj požrl slamnik, last Melanije, ta lahko povzroči vrsto nevšečnosti! Svatje seveda zaman iščejo Fredija po vsem mestu, končno pa se po razpletu dogodkov problemi zadovoljivo rešijo.

Florentinski slamnik je režiral Stanko Žontar, ki je imel težavno nalogo saj je imel na voljo samo mlade igralce, v komediji pa je tudi nekaj težavnih, karakternih vlog. Možno reči, da so mladi igralci povsem zadovoljili ter nam prikazali zanimivo, tekočo predstavo, ki so jo gledalci lepo sprejeli, to je vsekakor v precejšnji meri tudi zasluga režiserja Žontarja.

Fredija Otorepca je korektno in z mladostnim žarom odigral Jože Ulčar, enako Fitko Medveščak, pri kupno nevesto pa Dragica Črne. Impresivno figuro starega strica Fome je ustvaril Dare Avsec, kar je ponoven dokaz, da je moč tudi z minimalnimi izraznimi sredstvi doseči kvalitetne rezultate. Lep uspeh mladega igralca. Zanimive karakterne poteze so dali svojim likom še Jože Omahen kot Emil Blatnik, Stane Kozlevčar kot poročnik Jovanovič in Slavko Skubic kot Florijan Medvešček.

Ostale vloge so uspešno realizirali: Rezka Berčan, Milka Cenkar, Anica Grani, Marija Ulčar, Franci Cenkar in Franci Berčan.

V prihodnjih tednih pričakujemo nastope še preostalih skupin iz Saturnusa, Javora, VI. gimnazije in Besnice.

ZAHVALA

Ne najdem pravih besed s katerimi bi se zahvalila Dr. Borisu Moškoni, za njegovo nesebično in moralno zdravniško etiko pri zdravljenju mojega moža BOBNAR IVANA—Bobita.

Vsi drugi so že popolnoma obupali nad boleznijo mojega moža. Tovarišu Dr. Moškoni pa je uspelo, da ga je ozdravil. Zato izrekam njemu najprisrčnejšo zahvalo.

HVALEŽNA ZLATA
IN IVAN BOBNAR
IZ ZG. KAŠLJA

OBVESTILO!

Ker se je izid Naše skupnosti za nekaj dni zakasnil, vas nismo mogli obvestiti o akciji Rdečega križa za zbiranje oblačil, obutve, posteljnine in postelj, ki je bila 29. maja od 17. do 19. ure. Upamo, da ste za akcijo pravčasno zvedeli prek radia, letakov in od članov RK ter ste se je udeležili.

Že danes pa naj vas spomnimo, da bo v juliju ponovna akcija za zbiranje papirja. Natančen razpored bomo objavili v junijski številki.

GLASBENI VEČER SKLADB KAROLA PAHORJA

Učenci glasbene šole Moste-Polje so pred kratkim priredili prijeten glasbeni večer s Pahorjevimi skladbami.

Ime skladatelja Karola Pahorja je nedvomno vsem znano. Že pred vojno je pomagal klesati lik slovenske glasbene kulture, med vojno pa je zaslovel kot eden najvidnejših partizanskih skladateljev in njegovo ime je postalo skoraj sinonim za partizansko pesem. Z obširnimi skladateljskim delom je nadaljeval tudi po vojni in njegovo skladateljsko pero je obmirovalo šele z njegovo smrtjo.

Karol Pahor je zadnja leta živel v Mostah in mnogi od nas smo često videli srebrnolasega moža na poti mimo glasbene šole. Zato se je učenec in pedagog te šole porodila misel, da bi priredili glasbeni večer z njegovimi deli, na katerega bi povabili tudi skladatelja samega. Z vso vneto, skrbnostjo in spoštljivostjo

30 LET OSVOBODITVE

Na proslavi občinskega praznika je sodelovala tudi skupina Svobode Zadvor z recitalom Bele, bele solze na Pugledu

PODOBAR S KOČEVSKEGA

Akademski kipar Stane Jarm je pred kratkim razstavljal v Jelovski galeriji svoje kipe iz lesa. Akademski rezbar je torej, pa se čudno sliši; poučil me je, da je akademski podobar. Doma je iz Osilnice pri Kočevju, uči pa likovni pouk na kočevski osnovni šoli ter dopolnjuje likovno vzgojo na tamkajšnji gimnaziji. Diplomiral je leta 1954 na ljubljanski akademiji, 1957. leta pa je končal specialko pri Borisu Kalinu. Reže torej v les, včasih pa obdeluje tudi glino, viiva v bron in tiska grafike.

Pravi, da nima vzornika, ki bi ga posnemal, ali takega, ki bi nanj zavestno vplival.

Živi v delu Slovenije, ker jyznan po bogastvu gozdov, in če ta naravna zveza ne vodi naravnost k njemu, je vodila morda k njegovemu očetu, od katerega je hote ali nehote, kot njegov brat, prevzel naklonjenost do podobarstva.

Stane Jarm ima rad trd les, hruško, hrast, dela pa tudi iz lipe in smreke. Za začetek kajpak vedno nariše skico, potem pa se prilagodi strukturi lesa, njegovim grčam, razpokam in tudi masivnosti ali mogočnosti debla, polena. Njegovo orodje so sekira, dleto, stekleni papir,

uporablja parafin, lužilo za barve, kar se zaje v les, ne pokrije pa in ne pokvari naravne barve.

Kipi, ki jih je razstavljal v Ljubljani, so nastali lani in letos in še zmeraj dišijo po lesu. Kipar pravi, da les živi, dokler ga še kje kaj je, saj se na suhem suši, na mokrem pa se napije vlage. Pri nekaterih kipih so vidni obrisi smreke. To pa nima zveze z dekorativnostjo, ampak je zavestno spojil podobo človeka in gozda, saj živi v krajih, kjer sta ta dva elementa zelo povezana, oba živita in se nekako prepletata, dopolnjujeta. Tu mislim na kip, ki nosi podnapis Misel, kjer sta oblika

in vsebina ostali ujeti v les. Obraz, ki ga je izdelal, se ne nadaljuje v človeški vrat, ampak v surovo poleno, ki samo zase ohranja svojo identiteto in ima, rekla bi, svojo eksistenco. Vsakemu svoje, les je les, človek je človek.

Obrazi figur so dolgi, zgarani, tuborni, ponazarjajo obraze drvarjev, kakršni so bili, ko so se ob koncu vojne vrnili iz taborišč, vdove, cele vasi črno oblečenih vdov.

Poleg rezbarij razstavlja Jarm tudi grafike. Motivi so podobni ali celo enaki onim v lesu. Grafike so starejšega datuma in so bile večkrat podlage ali skice podobam.

ALENKA LOBNK-ZORKO

Novice iz kulture

V Jelovski galeriji je bila 15. aprila 1975 odprta skupna razstava akademske kiparke Sonje Tavčar-Skaberne in akademskega slikarja Sama Kovača. Na otvoritvi sta izvajala umetniški program violinist Rok Klopčič in pianistka Nada Oman.

Za prireditev republiškega značaja Beseda 75 sta se pripravili tudi dve naši šolski skupini. Učenci OŠ Sostro so uprizorili delo ČUDEŽNA SRAJCA DOPETAJCA, dijaki VI. gimnazije pa znano delo iz antike UKLENJENI PROMETEJ.

Zelo lepo proslavo 1. maja smo videli na OŠ Ketteja in Murna. Člani recitacijskega krožka so izvedli recital pod vodstvom mentorice Tanje Bizjakove, nastopil pa je tudi pevski zbor, ki ga vodi zborovodja Vera Šolar.

Razstave v Jelovski galeriji so dobro obiskane, na otvoritvah je večkrat kar premalo prostora za vse

27. aprila so imeli v Križevski vasi proslavo 1. maja in 30. obletnico osvoboditve. Sodelovali so učenci osnovne šole, moški pevski zbor iz Brezovice in recitator Marjan Benedičič. Proslava je doživela lep sprejem.

Dne 30. aprila je bila v Zajčji dobri tudi kulturna prireditev, na kateri so sodelovali: pevski zbor Moste in Zaloga, sopranistka Vanda Gerlovič, recitatorja Vida Levstik in Marjan Benedičič, harmonikar Milan Stante ter mladinska skupina recitatorjev iz Zadobrove. Program je napovedovala Milanka Bavcon.

28. aprila so tudi na VI. gimnaziji proslavili 1. maj z odlično izvedeno akademijo, ki so jo realizirali dijaki pod vodstvom prof. Helene Potokar. Med posameznimi recitacijami so imeli glasbene in plesne vložke, ki so samo dogajanje še podčrtovali.

V Javoru so priredili razstavo knjig slikanic, ki je zbudila veliko zanimanja. Staršem osnovnošolskih otrok je o pomenu teh knjig govorila vodja pionirske knjižnice tovarišica Šircljeva.

Razstava je bila prenesena tudi na Lipoglav, v prihodnjih tednih pa jo nameravajo poslati še v druge kraje naše občine.

Prvi maj so 30. aprila proslavljali tudi v tovarni INDOS. V programu so sodelovali: pionirji osnovne šole iz Dolskega, Ladko Korošec, Milan Stante in Marjan Benedičič. Lahko ugotovimo, da je bilo vzdušje izredno prijetno.

V nedeljo, 4. maja, je bila v Besnici kulturna prireditev, na kateri so sodelovali učenci osnovne šole, ki so nastopili z recitacijami, trio Korošec-Benedičič-Stante pa izvajal svoj drugi program, ki so ga občani ponovno izredno lepo sprejeli.

Igralska skupina iz Senožeti, ki je s Tremi angeli v Javoru začela letošnjo revijo amaterskih iglarskih skupin v naši občini.